

○ (๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบธ๕๑๙/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบธ๑๔๙๑/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงลำปาง

วันที่ ๓ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด			โจทก์
	นายอาวุธ ปัญญาชื่น		ที่ ๑	จำเลย
	นางชนิษฐา ปัญญาชื่น		ที่ ๒	
	นายสงกรานต์ ใจคำเครือ		ที่ ๓	
เรื่อง	เช่าซื้อ ค้ำประกัน			

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามชำระเงิน ๑๕๘,๖๐๖.๔๕ บาท พร้อมดอกเบี้ย

อัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

จำเลยที่ ๑ ให้การว่า เมื่อสัญญาเช่าซื้อเลิกกันแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่ต้องรับผิดชอบ

ในค่าขาดประโยชน์และค่าขาดราคา ไม่มีข้อตกลงให้จำเลยที่ ๑ รับผิดชอบค่าขาดราคาต่อโจทก์

ศาลยุติธรรม

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ฉบับนี้ได้จัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใช้แทนต้นฉบับได้ ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาความคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเก็บรักษาในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานศาลยุติธรรม เอกสารฉบับนี้เป็นสิ่งพิมพ์ออกของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวซึ่งถือว่าเป็นสำเนาที่ได้รับรองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้ เลขอ้างอิง : CDN-E2505139832143 ออกให้ ณ วันที่ 2025-05-13 T16:46:28 +0700 (สามารถตรวจสอบสิ่งพิมพ์ออกทางเว็บไซต์ศาลยุติธรรม ได้ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันดังกล่าว)

ผู้จัดทำ นายอัครชัย จันทร์ขอนแก่น โดยการขอคัดถ่ายและได้รับอนุญาต ณ วันที่ 13 พ.ค. 2568 เวลา 16:46:28 น.

ผู้ยื่นเอกสาร นางธัญธิดา สุวรรณสา ณ วันที่ 10 พ.ค. 2565 เวลา 16:23:58 น. (กรณียื่นฟ้องหลังเวลา 16.30 น. หรือวันหยุดราชการ ถือว่าการยื่นมีผลในวันทำการถัดไป)

ค่าเช่าซื้อ ...

- ๒ -

ค่าเช่าซื้อค้ำชำระสูงเกินส่วน ค่าขาดประโยชน์สูงเกินส่วน จำเลยที่ ๑ ไม่ต้องรับผิดชอบในค่าติดตาม

รถคืนและค่าเก็บรักษาเพราะสัญญาเช่าซื้อเลิกกัน ขอให้ยกฟ้องโจทก์

จำเลยที่ ๒ ให้การว่า ผู้ให้เช่าซื้อไม่เปิดโอกาสให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อ

ที่ค้ำชำระ จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบแก่โจทก์ สัญญาเช่าซื้อไม่มีข้อตกลงเรื่องการโอนสิทธิ

เรียกร้อง จึงไม่ผูกพันจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขอให้ยกฟ้องโจทก์

จำเลยที่ ๓ ขาดนัดยื่นคำให้การ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า จำเลยที่ ๑ เช่าซื้อรถยนต์ หมายเลขทะเบียน บว

๖๗๐๘ ลำปาง จากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) โดยตกลงผ่อนชำระเป็นงวด

รายเดือน หากผิดนัด ๓ งวดติดต่อกัน ธนาคารจะบอกกล่าวเป็นหนังสือให้จำเลยที่ ๑ ชำระ

ค่าเช่าซื้อภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนด

ถือว่าสัญญาเช่าซื้อสิ้นสุดลง จำเลยที่ ๑ ต้องส่งมอบรถยนต์พิพาทคืนโจทก์ในสภาพเรียบร้อย

ใช้งานได้ และต้องรับผิดชอบชำระค่าเช่าซื้อที่ค้ำชำระและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จากการผิดสัญญา

เช่าซื้อ มีจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้ค้าประกัน ต่อมาจำเลยที่ ๑ ผิดนัดติดต่อกันเกิน ๓ งวด
ธนาคารจึงมีหนังสือบอกกล่าวทวงถามแต่จำเลยที่ ๑ เพิกเฉย ธนาคารจึงยึดรถยนต์พิพา
แล้วแจ้งให้สิทธิจำเลยทั้งสามเช่าซื้อรถยนต์พิพาhtonนำออกขายทอดตลาด แต่จำเลยทั้งสาม
เพิกเฉย ธนาคารขายทอดตลาดรถยนต์พิพาhtonแต่ยังขาดราคาอยู่จึงทวงถาม แต่จำเลยทั้งสาม
เพิกเฉย ต่อมาโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารแล้วบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้อง
และทวงถามแล้วแต่จำเลยทั้งสามเพิกเฉย โจทก์เสียหายเป็นค่าขาดราคา ๑๔๑,๐๐๘.๖๔ บาท
ค่าขาดประโยชน์เป็นเงิน ๑๑,๕๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายติดตาม ๔,๐๐๐ บาท และค่าเก็บรักษา
๒,๐๘๗.๘๑ บาท รวมเป็นเงิน ๑๕๘,๖๐๖.๔๕ บาท

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ตั้งใจสืบพยาน

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑

เช่าซื้อรถยนต์พิพาhtonจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) มีจำเลยที่ ๒ และที่ ๓

เป็นผู้ค้าประกัน จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อบางส่วนแล้วผิดนัด ธนาคารทวงถามและบอกเลิก

สัญญาแล้ว ธนาคารติดตามเอารถยนต์พิพาทคืนแล้วนำออกขายทอดตลาดยังขาดราคาอยู่
ธนาคารทวงถามแล้วแต่จำเลยทั้งสามเพิกเฉย โจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารแล้ว
บอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องและบอกกล่าวทวงถามแล้ว เห็นว่า เมื่อจำเลยที่ ๑
ผิดสัญญาเช่าซื้อ ให้สิทธิธนาคารบอกกล่าวทวงถามและบอกเลิกสัญญา แต่ที่สัญญาเช่าซื้อ
จะสิ้นสุดลง จำเลยที่ ๑ ยอมให้ธนาคารยึดรถยนต์พิพาทไปโดยไม่ปรากฏว่ามีการโต้แย้ง
คัดค้าน ถือว่าคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายสมัครใจเลิกสัญญาต่อกัน คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีก
ฝ่ายได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ส่วนการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะชดใช้คืนท่าน
ให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา
๓๙๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม จำเลยทั้งสามจึงต้องรับผิดชอบค่าขาดราคาและค่าประโยชน์
ในระหว่างที่ผิดนัด ที่จำเลยที่ ๒ อ้างว่าไม่มีการตกลงเรื่องการโอนสิทธิเรียกร้องจึงไม่ผูกพัน
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ นั้น เห็นว่า การโอนสิทธิเรียกร้องเป็นสัญญาระหว่างผู้โอนสิทธิเรียกร้อง
และผู้รับโอนสิทธิเรียกร้อง ไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ผู้โอนสิทธิเรียกร้อง

- ๕ -

เมื่อจำเลยทั้งสามได้รับคำบอกกล่าวการโอน จำเลยทั้งสามมีข้อต่อสู้ผู้โอนก่อนเวลา
ที่ได้รับคำบอกกล่าวนั้นฉันใด ก็จะไม่ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้แก่โจทก์ได้ฉันนั้นตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ และมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง ดังนั้นการโอนสิทธิเรียกร้องนั้น
ผูกพันจำเลยทั้งสาม จำเลยทั้งสามย่อมต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ที่โจทก์คิดค่าขาดราคาเป็นเงิน
๑๔๑,๐๐๘.๖๔ บาทนั้น เห็นว่า เมื่อธนาคารขายรถยนต์พิพาทโดยวิธีการประมูลหรือ
ขายทอดตลาดที่เหมาะสมแล้วได้ราคาน้อยกว่าราคาเช่าซื้อตามสัญญา ธนาคารมีสิทธิ
เรียกค่าขาดราคาได้ แต่ไม่อาจเรียกค่าขาดราคาเท่ากับค่าเช่าซื้อส่วนที่ขาดตามสัญญาได้
เพราะจะมีผลเท่ากับบังคับให้จำเลยที่ ๑ ปฏิบัติตามสัญญาเช่าซื้อที่เลิกกันแล้ว ราคาเช่าซื้อ
เป็นราคาที่มีค่าเช่ารวมดอกเบี้ยอยู่ด้วย ทั้งรถยนต์พิพาทย่อมเสื่อมสภาพไปตามการใช้งาน
เห็นควรกำหนดให้เป็นเงิน ๖,๑๓๓.๖๒ บาท ที่โจทก์คิดค่าขาดประโยชน์ ๑๑,๕๐๐ บาท
อ้างว่าสามารถนำออกให้เช่าได้เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า มีเพียงค่าเบิกความของ
พยานโจทก์เท่านั้น ไม่แน่ว่าหากนำออกให้เช่าจริงจะได้ราคาดังกล่าวหรือไม่ เห็นควร

- ๖ -

กำหนดให้เดือนละ ๑,๗๕๐ บาท คำนวณตั้งแต่วันผิดนัดถึงวันที่ยึดรถยนต์พิพาทได้เป็นเงิน ๕,๒๕๐ บาท ที่โจทก์คิดค่าใช้จ่ายในการติดตามรถยนต์พิพาทและค่าเก็บรักษารวมเป็นเงิน ๖,๐๙๗.๘๑ บาท นั้น เห็นว่า โจทก์ไม่นำสืบให้เห็นประจักษ์ว่าได้เสียค่าใช้จ่ายอย่างไร ประกอบกับศาลกำหนดค่าเสียหายทั้งก่อนฟ้องและหลังฟ้องเป็นจำนวนพอสมควรแล้ว อย่างไรก็ตามการติดตามและเก็บรักษารถยนต์พิพาทย่อมมีค่าใช้จ่ายอยู่บ้าง เห็นควรกำหนดให้ ๑,๐๐๐ บาท ที่โจทก์คิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าขาดราคา และค่าขาดประโยชน์ นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปนั้น เห็นว่า ดอกเบี้ยดังกล่าวมีลักษณะ เป็นการกำหนดค่าเสียหายไว้ล่วงหน้าทำนองเดียวกับเบี้ยปรับตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๓๗๔ ซึ่งเห็นว่าสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง เห็นควรกำหนดให้อัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ธนาคารมิได้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ภายในกำหนดเวลาหกสิบ วันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด

- ๗ -

ในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น
บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดหกสิบวัน ที่โจทก์เรียกให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รับผิดชอบ
ในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนเป็นต้นไปนั้นย่อมไม่อาจเรียกได้ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓
จึงรับผิดชอบเพียงหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๑๒,๓๘๓.๖๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตรา
ร้อยละ ๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะ
ชำระเสร็จ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ชำระแทน โดยให้ร่วมรับผิดชอบ
ในค่าขาดประโยชน์เป็นเงิน ๓,๕๐๐ บาท และดอกเบี้ยมีกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑
ผิดนัด กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้
แทนตามทนายทนายที่โจทก์ชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าขออื่น
นอกจากนี้ให้ยก./

นายอุดมวุฒิ อุดมกิจอารี

